

ה"ת 14980/04 - גרגורי גרגורייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 14980-04 גרגורייב נ' ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט אורן סילברמן
מבקשים גרגורי גרגורייב
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

מבוא וטענות הצדדים

1. המבקש עתר בבקשת רכב מסוג טויטה קורולה מ.ר. 1491437 (להלן: "הרכב"). הרכב נתפס על ידי המשיבה במסגרת חקירותו של החשוד קיריל גיטLIN בגין עבירות של גידול סם. המבקש טוען כי הרכב בעלותו וכי ניתן לחשוד רשות שימוש ברכב למספר ימים לשם סיור עניינו בשל נגיף הקורונה. המבקש טוען כי הוא משלם החזר הלואאה בגין הרכב האמור אשר גם משועבד לגורם הממן.
2. המשיבה התנגדה לשחרור הרכב שעה שנפתחה בחזקתו של החשוד במסגרת איתור מעבده לייצור סם. לטענת המבקש הרכב שימש את החשוד לביצוע העבירה ובเดעתה לבקש לחתט את הרכב. נתען גם כי המבקש לא פנה כלל ליחידה החקורתית עבור להגשת התביעה.
3. בהתאם להחלטתי מיום 21.04.20 הוגש אסמכתאות לעניין הבועלות ברכב, שייעבדו לגורם הממן ומידעו בנוגע להלוואה.
4. תיק החקירה הוצג לעיוני ובاهדר אפשרות לקיים דיון בבקשת בהתאם לתקנות שעת חירום והוראות מנהל בתי המשפט ניתנת ההחלטה על יסוד טענות הצדדים וחומריה החקירה.

דין והכרעה

5. בהתאם להוראות הדיון והפסקה תכליות התפיסה מגוונות (ר' רע"פ 08/08 7600/08 **אברם נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבזה)). הרף הראיתי הנדרש, הן לתפיסת חוץ והן להמשך החזקה בו, הוא קיומו של חשד סביר כי נעברה עבירה וכי מתקיים אחת העילות המנוויות בסעיף 32 לפיקודת החיפוש.
6. באשר לתפיסת רכוש בשלב חקירה לצורך הבטחת חילוט נקבע כי יש לאזן בין הזכות הקניינית של החשוד לבין הבטחת התכליות של שימור מצבת נכסיו החשוד למטרות התפיסה כאמור (ר' בש"פ 6529/10 **דודו מגידיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבזה); עפ' 12/12 **מדינת ישראל נ' יורם בן יהודה בן עיש** (פורסם בנבזה); בעח (מרכז) 16453-09-17 **גמור סאמר נ' מדינת ישראל- מחלוקת חקירות מכס ומע"מ**

(פורסם בנבו)).

7. על פי חומר החקירה שהוצגו בפניו עולה קיומו של חשד סביר כי החשוד - קיריל גיטלין, ואחרים, ביצעו עבירה של גידול והכנת סם. די בהקשר זה להפנות למסמכים 13-2.
8. אין גם מחלוקת כי החשוד נתפס כאשר הוא מחזיק ברכב (ר' למשל מסמכים 14 ו- 15).
9. אולם, אין באמור די כדי להצדיק המשך תפיסתו של הרכב.
10. ראשית, מהאישורים שהוצגו בפניו עולה כי המבוקש הוא אכן הבעלים של הרכב. הרכב גם משועבד והמשיב הוא אשר נושא בתשלום ההלוואה, שעוד נותרו תשומות בעניינה. לא הוצג בפניו כל חומר החקירה אשר שולל את האמור וגם לא כל חומר החקירה אשר שולל את גרסתו של המבוקש בבקשתו לעניין מתן רשות השימוש(aroushet) לחשוד בשל נגיף הקורונה. ניתן לומר לפיך כי המבוקש היוו הבעלים המהותי ברכב.
11. שנית, עיון בחומר החקירה מלמד כי אין אינדיקציה לכך שהרכב שימש לביצוע העבידה. אמנם, החשוד נתפס כאשר הרכב בחזקתו. אולם, לא נתפס דבר לחשוד ברכב (ר' מסמכים 14 ו- 15).
12. יותר כי אפשר והרכב שימש גם לשם הגעה למעבדה בימים הסמוכים למעצרו של החשוד. אולם, אף אם נעשה שימוש ברכב לשם כך, הרי שאין מדובר בזיקה ממשוערת למעשה העבירה - גידול סם במעבדת הידרו (ר' למשל תפ (א-מ) 18-11-6960 מדינת ישראל נ' רפיק סלאימה (פורסם בנבו) ופסק הדין שאוזכרו שם).
13. בהקשר זה הרי שגם כל חומר החקירה אשר מלמד כי הרכב נעשה שימוש, למשל, לשם הובלת ציוד למעבדה, העברת הסם וכיוצא"ב. חומר החקירה מלמדים על כי נעשה שימוש דווקא ברכב אחר לשם כך (ר' למשל מסמר 4 בשורות 28-31).
14. שלישיית, אין בתיק החקירה כל אינדיקציה, ובהתאם גם לא כל חשד, כי המבוקש היה מעורב במעשים, ידע על המעשים או למצער אמרו היה לדעת על מעשיו של החשוד. בהקשר זה גם אין בתיק החקירה כל אינדיקציה או חומר החקירה אשר מלמדים על שימוש במשך זמן של החשוד ברכב. על פניו, כפי שגם הזכר לעיל, אין כל סיבה שלא לאמץ את גרסתו של המבוקש בבקשתו לעניין נסיבות מתן רשות השימוש ברכב לחשוד.
15. לאור כל האמור, כאשר המבוקש היוו הבעלים המהותי ברכב, כאשר הוא אינו חשוד בדבר ואשר אין זיקה ממשוערת בין הרכב למעשה העבירה, הרי שאין בידי המשיבה עילה להמשך תפיסת הרכב.

סיכום

16. לאור כל האמור אני מקבל את הבקשה ומורה על שחרור הרכב ללא כל תנאי.
17. על המבוקש לפנות ליחידה החקורת ושירות לשם קבלת התפוס.
18. זכות ערר כחוק.
19. המזיכרות תמציא החלטה לצדים.

ניתנה היום, ד' אייר תש"פ, 28 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.